

HET SLIEDRECHTS DIALECT (423)

Van Mevr. Hartog – de Gelder krege me 'n aalderaerdigste brief. Die hê ze geschreve naer aanlaaiding van de leste leeje-aevend in "Over-Slydrecht". Ze schreef ok 'n verhaol over vroeger. Aai'lijk wazze 't twêê anderande verhaole. Omdat 't tege de korsemes lôôpt, beginne me met 'r leste verhaol en d'r herinneringe aan 't weune in de vijftiger jaere houwe me tegoed.

KERSFÊEST

We leve nou weer in de kerstijd en 'k hed al 'n paor keer gedocht: 'k Mot dat verhaol is neerpenne, dus nou doe 'k 't mor gelijk.

Trug naer de twintiger jaere. Naer 't gezin van wat laeter m'n schôonouwers zouwe worde. Eêne dochter en vier zeuns. Vaoder sleepbôôt-kaptaain in de baggerwaarke. Meegewaarkt aan de Zoi-gerzêê, kon de Zêeuwse waotere as z'n broekzak, was dus aaltijd van huis. Moeder, gêên Slierechse mor 'n Groningse, had 'r goed de wind onder en de jonges hadde dan ok aamel een taok. Schoene poetse, aerepel schille, houtjies hakke en kole scheppe en zôô.

Op woensdagmiddag, nae z'n taok, wier m'n man dan naer bovene gestuurd om z'n sondasschoolversie te lere. En dat t'rwijl onder z'n raom de jonges op straet aan 't foeballe wazze. Perbeer dan je hôôd mor is bij 'n psalmversie te houwe. De twêê ouwere broers mosse dat op 'n aander tijdstip lere, want aale drie tegelijk dat waarkte netuurlijk niet.

Schôone gezichies

En dan 't kersfêest! Aale drie mè schôone gezichies en hande in 't nette pak naer de kaark. Vaoder was buitenaf en de jongste was nog mor 'n kleuter, dus moeder mos thuisblijve. Daer gonge ze dus, 11, 9 en 8 jaer oud. In de kaark sting 'n grôôte bôôm mè kaerse en balle. Dà boeid aaltijd. Onder de bôôm, onder 'n rôôd laoke, lagge de boeksies die laeter uitgeraakt zouwe worde. Dan gaot 't urgel speule en motte de kaainder zinge. Dan begint de preek. D'n dominee hed al anderande gezichte ondekt die die meschie nog mor êên keer êêder onder z'n gehoor had, naomelijk bij 'n dôôpdienst. Dus tijd om die mense is op t'r plichte te wijze, over de hôôfde van de kindere heen, die dut gedêelte van 't fêest waainig interesseerde. D'n oudste broer zat wat te draaie, z'n schoenveter was los, die mos dus vast.

Kokertie

Daernae voelden die is in z'n zak of t'r nog wat in zat. Ja, moeder had in aale drie de jaszakke van de zeuns een pepiere kokertie gedaen, want 't lekkers dà ze krege en de appelesien moche ze nied opete, mor mosse ze mee naer huis neme. Ja mor, zou die koker wel hêêl weze? Meschie zat 'r wel 'n hêêl klaain scheurtie in. Dat mos tie toch eefies onderzoeke. Dus 'n bietjie i mekaor gedoke blies tie de zak op en... Beschaomd zatte ze eve laeter med 'n hôôgrôôje kleur onder de preekstoel. Van 't kerstverhaol hadde ze nie veul gehoord, mor 'n boek hadde ze wel gehad en 't snoep voor z'n driechies mos in twêê kokers verdêeld worde.

'k Mò nog aaltijd gniffele as 'k aan dut verhaol trugdenkt, meschie is 't wel wat voor 'n stuksie in de Maarwestreek.

Bedankt, Mevr. Hartog, voor dut waergebeurde verhaol. Graeg wille me iederêen 'n goed en sfeervol kersfêest toewense en voor 't nieuwe jaer: "Aal wat wenselijk is, hee!"

Weet u ok nog wel 'n aerdig verhaoltjie mor ving u 't moeilijk om in 't Slierechs te schrijve? Gêen perbleem! Wij "vertaole" uw Nederlanse verhaol wel in onze aaige Baggerdurpstaol.

Tot de kijk, hee!

Reacties aan:

K. Lissenburg van Genderen, Weresteijn 72 3363 BP Sliedrecht.

R. Buizert, Weresteijn 1, 3363 BK Sliedrecht.

Emaladres baskorrielissenburg@yahoo.com